

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาของเกือบทุกประเทศและยิ่งทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ประเทศต่างๆ จำเป็นต้องตระหนักถึงอันตรายที่จะส่งผลกระทบต่อมวลมนุษยชาติ ดังนั้นในหลายประเทศจึงมีมาตรการเพื่อจัดการด้านสิ่งแวดล้อมภายในประเทศของตนให้เหมาะสมภายใต้ขีดจำกัดของทรัพยากรในประเทศนั้นๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ได้คุ้มค่ามากที่สุดและสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่ประเทศชาติ

ชาวยุโรปมีความตื่นตัวและใส่ใจเรื่องสิ่งแวดล้อมมากที่สุดภูมิภาคหนึ่งของโลก ทำให้สามารถบังคับใช้กฎระเบียบต่างๆ ด้านสิ่งแวดล้อมอย่างได้ผล ทั้งนี้เจ้าหน้าที่สหภาพยุโรปได้ให้ความเห็นว่า ชาวยุโรปส่วนใหญ่ต้องการเห็นตัวเองเป็นผู้นำในเรื่องดังกล่าว อยากเห็นยุโรปเป็นตัวอย่างในการรักษาสิ่งแวดล้อมแก่ประเทศอื่นๆ (แม้ในความเป็นจริง ยุโรปอาจไม่ได้เป็นภูมิภาคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากที่สุดในโลกก็ตาม) ทั้งนี้เนื่องจากชาวยุโรปได้ตระหนักว่า ปัญหาสภาวะอากาศเปลี่ยนแปลง เป็นหนึ่งในปัญหาร้ายแรงที่จะส่งผลกระทบต่อมวลมนุษยชาติ นอกจากนี้ยังเป็นเรื่องของปัญหาเชิงจริยธรรมอีกด้วย เนื่องจากชาวยุโรปเป็นผู้ริเริ่มด้านการปฏิบัติอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่นำไปสู่ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่โลกกำลังเผชิญอยู่ในวันนี้ (www.ThaiEurope.net เข้าถึงเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2552)

“นิคมอุตสาหกรรม” ที่ซึ่งหลายคนคิดว่า เป็นสถานที่เฉพาะโรงงาน ในความเป็นจริงยังมีอีกด้านหนึ่งคือ เป็นสถานที่ซึ่งสามารถเป็นแหล่งการศึกษาในเชิงวิชาการได้เป็นอย่างดี นิคมอุตสาหกรรมได้เริ่มกำเนิดขึ้นในประเทศไทย เนื่องจากได้มีการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมมากขึ้น คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้กระทรวงอุตสาหกรรมจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมบางชั้นขึ้น เพื่อให้โรงงานต่างๆ ไปตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกัน ซึ่งจะทำให้ง่ายและสะดวกในการควบคุมและดูแล โดยเฉพาะในด้านการป้องกันมลภาวะเป็นพิษ ซึ่งสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 รัฐบาลได้จัดตั้งหน่วยงานที่มีชื่อว่า “การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย” ขึ้นโดยให้เป็นรัฐวิสาหกิจ ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่และความ

รับผิดชอบในการจัดตั้ง "นิคมอุตสาหกรรม" ขึ้นทั่วประเทศ ในบริเวณที่เพียบพร้อมด้วยระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน เพื่อเป็นฐานการผลิตและการค้าที่ผสมผสานและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมไทย ด้วยคุณภาพ 5 ประการได้แก่ 1) การก่อให้เกิดความเจริญทางเศรษฐกิจ 2) การกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค 3) การรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม 4) การยกระดับการศึกษา และ 5) ก่อให้เกิดจริยปรัชญาในการประกอบกิจการ นอกจากนี้การจัดเตรียมระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ได้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่เรียกว่า "One Stop Service" ซึ่งมีหน้าที่จัดสรรพื้นที่โรงงานและให้บริการในด้านไฟฟ้า น้ำประปา รางระบายน้ำ ระบบบำบัดน้ำเสีย การสร้างถนน ฯลฯ และยังมีโกดังเก็บสินค้า ไซโล ศูนย์ธุรกิจพาณิชย์ ศูนย์การศึกษาวิจัย พร้อมทั้งยังมีหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นเทศบาล โรงพยาบาล สถานีตำรวจ การสื่อสาร ฯลฯ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการ ทำให้สามารถดำเนินการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายในนิคมจะมีโรงงานตั้งอยู่อย่างเป็นระเบียบ และมีการจัดสรรให้โรงงานประเภทเดียวกันตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกัน อาทิเช่น นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดจะเน้นอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการกลั่นน้ำมัน ปิโตรเคมี นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทองเน้นเกี่ยวกับอิเล็กทรอนิกส์ อาหาร และเสื้อผ้า เป็นต้น นอกจากนี้ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ยังเล็งเห็นถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม เนื่องจากปัจจุบันนานาชาติให้ความสนใจและใส่ใจกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกันอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยทุกแห่งของนิคมอุตสาหกรรมนั้น ได้มีการจัดตั้งหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ดูแลด้านสิ่งแวดล้อมคือ "งานปฏิบัติการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม (ควบคุมมลพิษ)" ซึ่งจะคอยตรวจสอบสถานะแวดล้อม อาทิเช่น คุณภาพอากาศ คุณภาพน้ำทิ้ง กากของเสียและอื่นๆ มีการตรวจวัดค่าต่าง ๆ โดยเครื่องมือตรวจวัดและสถานีตรวจวัดที่สามารถแสดงผลวิเคราะห์คุณภาพน้ำและอากาศได้ในระบบอัตโนมัติ และยังมีจัดทำแผนงานโครงการด้านสิ่งแวดล้อมไว้อีกมากมาย ได้แก่ โครงการวิจัยร่วมการพัฒนาเทคโนโลยีบำบัดน้ำเสียของสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย โครงการระบบจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 โครงการจัดตั้งมูลนิธิเพื่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูปะการัง และชายหาด โครงการติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศในบรรยากาศ ฯลฯ (www.Rayongwit.ac.th.library/tha/interest.htm เข้าถึงเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2552)

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่ง ที่มุ่งเน้นการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อมุ่งที่จะกระจายอำนาจการบริหารจัดการออกไปสู่องค์กรบริหารระดับท้องถิ่น อันประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้เข้ามา มีบทบาท และมีส่วนร่วมในการดำเนินงานเกี่ยวกับการพิทักษ์รักษาสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสภาพ สมบูรณ์ มากที่สุด ซึ่งสามารถนำมาเป็นปัจจัยเกื้อหนุนในการดำรงชีวิต และพัฒนาท้องถิ่นได้อย่าง

ต่อเนื่อง จากสภาพการณ์ของปัญหาสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย ที่มีผู้ศึกษาและรวบรวมไว้นั้น พบว่า มีมากมายนับแต่เรื่องที่เป็นปัญหาเล็กน้อยไปจนถึงเรื่องที่เป็นปัญหาใหญ่โต ตั้งแต่ปัญหา สิ่งโสโครกในแม่น้ำ ลำคลอง ปัญหาขยะมูลฝอย ไปจนถึงเรื่องที่เป็นปัญหาระดับชาติ เช่น ปัญหา โรงไฟฟ้านิวเคลียร์ ฯลฯ อาจกล่าวได้ว่า สาเหตุของปัญหาสิ่งแวดล้อม มีอยู่ 2 ประการด้วยกัน คือ 1) การเพิ่มของประชากร (population growth) 2) การขยายตัวทางเศรษฐกิจและความเจริญก้าวหน้า ทางเทคโนโลยี (economic growth & technological progress) นักวิชาการด้านสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่ กล่าวไว้ว่า มนุษย์เป็นตัวการที่สำคัญในการทำลายสิ่งแวดล้อม โดยมีเทคโนโลยีเป็นตัวเร่ง ซึ่ง วิธีการแก้ไขปัญหามลพิษที่ตรงจุด ก็คือการแก้พฤติกรรมของคนอันเป็นสาเหตุของปัญหาซึ่ง จะได้ผลดีกว่าการแก้ไขด้วยการใช้เทคโนโลยี (www.goto.com. เข้าถึงเมื่อ 7 พฤษภาคม 2552)

จากสาเหตุของปัญหาดังกล่าวทำให้เกิดผลสืบเนื่องไปสู่ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ ได้แก่ 1) ทรัพยากรธรรมชาติร่อยหรอ อันเนื่องมาจากการใช้ทรัพยากรกันอย่างไม่ประหยัด อาทิ การทำลายป่าไม้ การใช้แหล่งน้ำอย่างขาดความรู้และการดูแลรักษา เป็นต้น และ 2) มลภาวะ เป็นพิษในหลาย ด้าน เช่น มลภาวะในน้ำ ในอากาศ ด้านขยะมูลฝอย ฯลฯ อันเนื่องมาจากการ ขยายตัว และความเจริญของชุมชน ตลอดจนการขาดจิตสำนึกของประชาชน ที่มีการถ่ายเทของเสีย ลงสู่สิ่งแวดล้อมมากจนธรรมชาติขาดความสมดุล

นิคมอุตสาหกรรมบางพลี ได้จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2524 เรื่อง การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมบางพลี บางบ่อ เป็นเขตอุตสาหกรรมทั่วไป โดย โครงการของนิคมอุตสาหกรรมบางพลี เริ่มก่อสร้างในปี พ.ศ.2525 และแล้วเสร็จในปี พ.ศ.2527 รวมพื้นที่ทั้งหมด 470 ไร่ ต่อมาผู้ประกอบการต้องการพื้นที่ตั้งโรงงานเพิ่มขึ้น ดังนั้น นิคม อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และการเคหะแห่งชาติ จึงร่วมกันขยายเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม ไปทางทิศใต้อีก 534 ไร่ โดยประกาศเป็นเขตนิคมอุตสาหกรรม เพิ่มเติม เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2531 รวมเป็นพื้นที่ทั้งหมด 1,004 ไร่ โดยการเคหะแห่งชาติเป็นผู้จัดหาพื้นที่และลงทุนการก่อสร้างระบบ สาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ซึ่งการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็น ผู้บริหารและให้บริการกับผู้ประกอบการ และจัดตั้งสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมบางพลี ขึ้นใน ปี พ.ศ.2531 มีอุตสาหกรรมหลายประเภท แบ่งเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาด ใหญ่ (การนิคมอุตสาหกรรมบางพลี, 2552)

สรุปได้ว่า นิคมอุตสาหกรรมบางพลีจัดตั้งขึ้น ด้วยวัตถุประสงค์ 5 ประการ คือ 1) เพื่อ เป็นแหล่งงานของชุมชน และความสะดวกในการเดินทางของพนักงาน 2) เพื่อช่วยเหลือ ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมให้มีแหล่งทำเลที่เหมาะสม สำหรับตั้งโรงงานและมี สาธารณูปโภคต่างๆ บริการ ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการลงทุน 3) แก้ไขปัญหาที่ดินราคาสูงและ

หายาก ลดภาวะการลงทุนของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เป็นการเร่งรัดพัฒนาอุตสาหกรรมของ ประเทศในคราวเดียว 4) จัดปัญหาความแออัดของอุตสาหกรรมในเขตเมืองหลวง ซึ่งเป็น อุปสรรคในการปรับปรุงขยายกิจการ ปัญหาการจราจรติดขัด ปัญหาการขนส่ง 5) ป้องกันปัญหา มลพิษทางอากาศ น้ำ และเหตุเดือดร้อนรำคาญจากโรงงานอุตสาหกรรม โดยแบ่งพื้นที่ห่างจากกัน อย่างเป็นสัดส่วน

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัด สมุทรปราการ มีหน้าที่กำกับดูแลงานด้านต่างๆ รวมทั้งงานด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็น งานที่สำคัญหนึ่งในห้าด้านที่เทศบาลตำบลทุกแห่งต้องดูแลรับผิดชอบ รวมทั้งพื้นที่ของเทศบาล ตำบลบางเสาธง ครอบคลุมเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จึงได้ทราบถึง ปัญหาสภาพแวดล้อมบริเวณใกล้เคียงนิคมอุตสาหกรรม ที่นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น ตามลำดับ ประกอบกับพฤติกรรมของประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงและผู้ประกอบการ โรงงาน อุตสาหกรรมบางคนยังไม่ตระหนัก และให้ความสำคัญกับการร่วมมือกันป้องกันและแก้ไขปัญหា สภาพแวดล้อมเท่าที่ควร เช่นกรณี นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง รวมทั้งผู้วิจัยได้ตระหนักถึงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่จะตามมาและทำให้เกิดมลภาวะทาง สิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ อันจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาของประชาชนในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของ เทศบาลตำบลบางเสาธง ดังนั้น เพื่อเสริมสร้างสภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบให้ดีขึ้น ผู้วิจัย จึงสนใจที่จะทำการศึกษา เรื่อง “การมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อม ของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี” เพื่อนำข้อค้นพบที่ได้ มา เป็นแนวทางแสวงหาความร่วมมือจากผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อมที่ประสบอยู่ในปัจจุบัน และที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อมของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อมของ ผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี ตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับ การศึกษา ประสบการณ์ในการประกอบกิจการ ระยะเวลาในการประกอบกิจการ และ ขนาดของ อุตสาหกรรมที่รับผิดชอบ

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไข ปัญหาสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี ที่มีเพศ อายุ ระดับ การศึกษา ประสบการณ์ในการประกอบกิจการ ระยะเวลาในการประกอบกิจการ และ ขนาดของ อุตสาหกรรมที่รับผิดชอบต่างกัน มีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมของ ผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี” ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของ การวิจัยไว้ดังนี้

1. ด้านประชากร

กลุ่มประชากรเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรม ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี จำนวน 118 คน (จาก 118 โรงงาน) ซึ่งเป็นเจ้าของโรงงาน หรือ ผู้บริหารระดับสูงที่มีอำนาจตัดสินใจในกิจการต่างๆของ โรงงานอุตสาหกรรมทั้งขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก

2. ด้านเนื้อหาที่ศึกษา

2.1 เนื้อหาที่ศึกษา ได้แก่ การมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม ของ ผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี

2.2 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

2.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ระยะเวลา ในการประกอบกิจการ และ ขนาดของอุตสาหกรรมที่รับผิดชอบ

2.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม ของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี ในด้าน

2.2.2.1 การร่วมรับรู้ปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม

2.2.2.2 การร่วมวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม

2.2.2.3 การร่วมดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

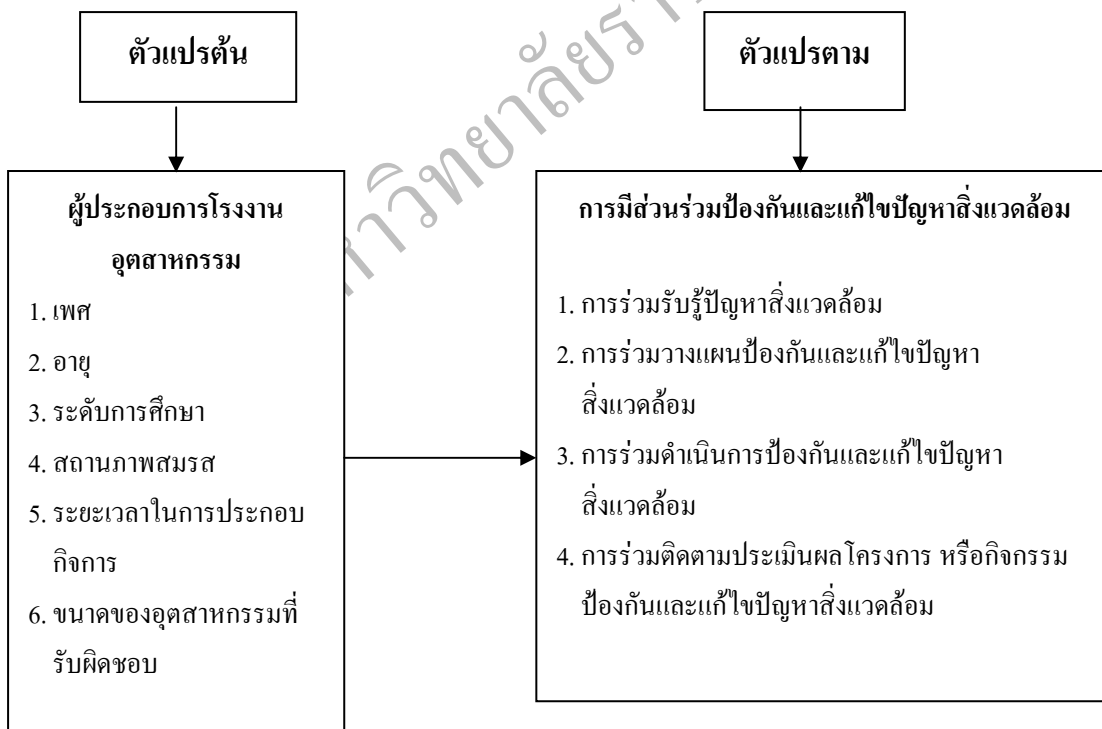
2.2.2.4 การร่วมติดตามประเมินผลโครงการ หรือกิจกรรมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

3. ด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล อยู่ระหว่าง เดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ทบทวน แนวคิด และทฤษฎีต่างๆ จากเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี” สามารถประมวลเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **สิ่งแวดล้อม** หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวมนุษย์ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต รวมทั้งที่เป็นรูปธรรม (concrete) ที่สามารถจับต้องและมองเห็นได้ และที่เป็นนามธรรม (abstract) เช่น วัฒนธรรมแบบแผน ประเพณี ความเชื่อ ซึ่งมีอิทธิพลเกี่ยวข้องถึงกัน และเป็นปัจจัยในการเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ผลกระทบจากปัจจัยหนึ่งอาจมีส่วนเสริมสร้างหรือทำลายอีกส่วนหนึ่ง อย่างหลีกเลี่ยงมิได้ สิ่งแวดล้อมเป็นวงจร และวัฏจักรที่เกี่ยวข้องกันไปทั้งระบบ ในที่นี้หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายในบริเวณใกล้เคียงเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี

2. **ปัญหาสิ่งแวดล้อม** หมายถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย หรือขาดความสมดุล อาทิเช่น ปัญหาน้ำเสีย ปัญหาอากาศเป็นพิษ ปัญหาเสียงดัง ปัญหาขยะมูลฝอย ปัญหาภูมิทัศน์ ปัญหาสิ่งแวดล้อมสาธารณะ ปัญหาการจราจร และปัญหาการใช้พลังงานของหน่วยงานต่างๆ ในที่นี้หมายถึง ปัญหาสิ่งแวดล้อมภายในและบริเวณใกล้เคียงเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี

3. **การมีส่วนร่วม** หมายถึง การดำเนินงานของปัจเจกบุคคล คณะกลุ่มบุคคล เพื่อระดมความคิดตามขั้นตอนของกระบวนการริเริ่ม ร่วมกำหนดนโยบาย ร่วมวางแผน ตัดสินใจและปฏิบัติตามแผน อันก่อให้เกิดประโยชน์ แก่ส่วนรวม และบรรลุถึงเป้าหมาย หรือจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ในที่นี้หมายถึง การร่วมมือปฏิบัติของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี ในการสำรวจปัญหา การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหา การดำเนินงานป้องกันและแก้ไข ปัญหา และการประเมินโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี

4. **ผู้ประกอบการ** หมายถึง เจ้าของกิจการที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลหรือบริหารจัดการ อันเป็นธุรกิจหรืออุตสาหกรรมของตน ในที่นี้หมายถึง เจ้าของกิจการ ผู้จัดการใหญ่ หรือผู้ที่มีอำนาจเต็มในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการ โรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี

5. **โรงงานอุตสาหกรรม** หมายถึง สถานประกอบการที่ทำการผลิตสิ่งของหรือสินค้าจำนวนมากเพื่อการจำหน่าย ในที่นี้หมายถึง โรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี

6. **นิคมอุตสาหกรรม** หมายถึง เขตพื้นที่ดินซึ่งได้จัดสรรไว้สำหรับโรงงานอุตสาหกรรม เข้าไปอยู่ร่วมกันอย่างเป็นสัดส่วน อันประกอบด้วย พื้นที่อุตสาหกรรม สิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ เช่น ถนน ท่อระบายน้ำ โรงกำจัดน้ำเสียส่วนกลาง ระบบป้องกัน

น้ำท่วม ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ และบริการอื่นๆ ที่จำเป็น ในที่นี้หมายถึง เขตนิคมอุตสาหกรรม บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

7. การป้องกัน หมายถึง การรักษา การสงวน การกั้นไว้เพื่อดำเนินงานหรือคุ้มครองสิ่งต่างๆ มิให้เกิดความเสียหาย ในที่นี้หมายถึง การร่วมกันรักษา สงวน คุ้มครองป้องกันสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

8. การแก้ไข หมายถึง การปฏิสังขรณ์ การบูรณะ และ การทำส่วนที่เสียหายให้คืนดีดั้งเดิม ในที่นี้หมายถึง การร่วมกันแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อให้สิ่งแวดล้อมกลับคืนสู่สภาพที่ดีไม่มีมลพิษ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี
2. สามารถนำข้อค้นพบที่เกิดขึ้นเผยแพร่สู่สาธารณชนให้เห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่นมากขึ้น
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยของผู้ที่สนใจต่อไป